

ВОКАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО В ПРОЦЕСАХ МІЖКУЛЬТУРНОЇ ВЗАЄМОДІЇ

Інеш КДИРОВА – заслужена артистка України, кандидат мистецтвознавства,
доцент кафедри «Музичне мистецтво естради»,
КВЗО КОР «Академія мистецтв ім. Павла Чубинського», м. Київ, Україна
<https://orcid.org/0000-0003-2717-904X>
<https://doi.org/10.35619/ucpmk.52.1139>
inesh-k@ukr.net

Олександр МИРОШНИЧЕНКО – старший викладач кафедри «Мистецтво естради»,
Казахський національний університет мистецтв ім. Куляш Байсеітової, Астана, Республіка Казахстан
<https://orcid.org/0009-0003-2229-5102>
alex.myroshnychenko@gmail.com

Крістіна ШАКУЛА – викладач кафедри естрадного співу,
Київська муніципальна академія естрадного та циркового мистецтва, м. Київ, Україна
<https://orcid.org/0009-0002-9845-6550>
Kristi-anna@ukr.net

Цитування:

Кдирова І., Мирошніченко О., Шакула К. Вокальне мистецтво в процесах міжкультурної взаємодії. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку*. 2026. № 52. С. 203–209. <https://doi.org/10.35619/ucpmk.52.1139>

Стаття присвячена аналізу міжнародних програм мобільності як важливого чинника міжкультурного діалогу у сфері вокального мистецтва. Вокальне мистецтво розглянуто як універсальний засіб комунікації та культурної дипломатії, що сприяє взаєморозумінню між різними спільнотами. *Методологія* дослідження ґрунтується на інтегративному підході з використанням аналізу, синтезу, узагальнення та історико-культурного методу. *Результати дослідження* засвідчили, що культурна мобільність забезпечує професійний розвиток вокалістів, формує соціальну згуртованість і є ефективним інструментом міжнародного культурного обміну, особливо в умовах кризових викликів. *Наукова новизна* полягає у виокремленні нових форм мобільності, що посилюють роль вокального мистецтва в міжкультурній взаємодії. Зроблено *висновок*, що культурні обміни підтримують євроінтеграційний поступ України, сприяють реалізації творчого потенціалу митців та активізують міжкультурну співпрацю в глобальному вимірі.

Ключові слова: вокальне мистецтво, міжкультурна взаємодія, мобільність, культурний обмін, творчий розвиток.

Актуальність теми дослідження. Вокальне мистецтво – це мова, що долає культурні кордони. Воно об'єднує людей з різних куточків світу, сприяє формуванню дипломатичних зв'язків і толерантності. Роль вокального мистецтва у міжкультурній комунікації й культурних обмінах набуває особливого значення в умовах глобалізації, міграційних процесів та цифрового поширення мистецького контенту. У сучасному мультикультурному середовищі вокальне мистецтво виступає платформою для інтеграції різних етнічних стилів, жанрових моделей і технік, стимулює появу нових форм музичного синтезу. Синергетичні процеси збагачують художню практику через інноваційні формати комунікації між представниками різних культур. Актуальність теми визначена й необхідністю осмислення ролі вокальних практик у міжнародних культурних проєктах, фестивалях, цифрових платформах та освітньому середовищі. У цих контекстах вокал стає засобом культурної дипломатії, інструментом репрезентації національних спільнот та подолання стереотипів. Дослідження механізмів міжкультурної взаємодії через вокальне мистецтво окреслює нові підходи до збереження і трансформації культурної спадщини.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Наукове опрацювання теми охоплює широкий спектр дисциплін – музикознавство, культурологію, соціологію, історію та міжнародні відносини. Від другої половини ХХ ст. спостерігається зростання інтересу до сучасної музики та її ролі в процесах глобалізації.

Починаючи від початку ХХІ століття, стрімкий розвиток інтернет-технологій та віртуалізація різних сфер життя і діяльності людини спричинили розширення наукових досліджень у напрямі цифрової культури та її впливу на музичне мистецтво. На передній план виходять дослідження, присвячені ролі соціальних мереж та інших онлайн-платформ у розвитку музичної комунікації.

Серед актуальних тем сучасних наукових розвідок: вплив міграційних процесів на музичну культуру; роль музики в контексті інтеграції та глобалізації; музична дипломатія та її значення для міжнародних відносин; музична освіта в рамках міжнародної співпраці; соціокультурні виміри музичного туризму. Серед дослідників варто відзначити З. Аль-Заджалі, яка аналізує мультикультуралізм і мистецтво, зосереджуючись на ролі художнього самовираження у виявленні культурної ідентичності [9];

І. Бобула, що досліджує етнокультурні компоненти вокального мистецтва в умовах глобалізації [1]; М. Головкову, що розглядає культурологічні аспекти естрадного вокального мистецтва [2]; Н. Дрожжину, О. Єрошенко, С. Давидова, В. Щепакіна, Г. Бреславець і В. Осипенка, які аналізують роль вокального мистецтва в інтегрованому суспільстві [12]; Т. Каблову – щодо впливу світових тенденцій на вокальне мистецтво [17]; а також П. Харченка, А. Чібалашвілі, І. Савчука, В. Сидоренка й І. Хасанову, змістом наукового пошуку яких є вплив сучасних технологій на вокальне виконавство [18].

Метою статті є висвітлення ролі вокального мистецтва у сприянні культурному обміну в межах міжнародних програм мобільності. Досягнення цієї мети передбачає розв'язання таких завдань: розглянути вокальне мистецтво як ефективний інструмент міжкультурної комунікації та культурної дипломатії крізь призму досвіду міжнародних програм мобільності.

Методологія дослідження ґрунтується на інтегративному підході, що застосовується для аналізу вокального мистецтва як інструмента культурної дипломатії та міжкультурної взаємодії. Використано методи аналізу (для визначення ролі міжнародних програм мобільності в розвитку міжкультурного діалогу), синтезу та узагальнення (для окреслення наукової новизни та основних результатів дослідження). За допомогою діахронного методу історико-культурного аналізу розглянуто досвід міжнародних програм мобільності через залучення представників вокального мистецтва до процесів міжкультурної комунікації та художнього діалогу.

Вклад основного матеріалу. Міжкультурний діалог може слугувати одночасно «мапою» і «компасом» для тих, хто прагне розширити свої культурні та мистецькі обрії, вивчати інші культури й світогляди та поділитися власною культурною ідентичністю – зокрема через вокальне мистецтво. У глобалізованому середовищі людина може долучатися до подій, отримувати знання та формувати компетентності з найрізноманітніших джерел – навіть тих, що знаходяться на відстані тисяч кілометрів.

Глобальні соціальні зв'язки, що об'єднують віддалені спільноти, «кристалізуються» в особистості кожної людини, адже події, що відбуваються в інших країнах, часто впливають на історичні траєкторії її локальної «малої батьківщини». Динамічні трансформації сучасності формують нерівність освітніх можливостей для молоді, але водночас відкривають шлях для «локалізації» інтересів та амбіцій у конкретних освітніх центрах. Глобалізація стимулює впровадження інноваційних методик навчання. Дистанційна та мобільна освіта, різноманітний освітній контент, фінансова доступність і міжнародний вимір вищої освіти визначають сучасний етап суспільного розвитку [17; 18].

Відповідно до Конвенції ЮНЕСКО про охорону нематеріальної культурної спадщини наголошено, що «виконавські мистецтва охоплюють численні форми культурного вираження, які відображають людську творчість і певною мірою присутні також в інших сферах нематеріальної культурної спадщини» [22]. Мистецтво у всій багатоманітності своїх форм – від вокалу й інструментальної музики до театру, танцю та перформативних практик – постає як універсальна мова, що репрезентує етичні, естетичні та ціннісні основи людської діяльності. Саме через мистецькі форми людство когнітивно опановує культурне різноманіття, вибудовує механізми самоусвідомлення: через мистецтво ми інтерпретуємо власні мотиви, емоції, страхи, прагнення та колективну історичну пам'ять. Визнання цієї ролі мистецтва відображено у щорічному відзначенні під егідою ЮНЕСКО Всесвітнього дня культурного різноманіття заради діалогу та розвитку (21 травня), що актуалізує значення міжкультурної комунікації для глобального світу і сталого розвитку [23].

У сучасному соціокультурному контексті однією з найдієвіших форм міжнародної комунікації у сфері вокального мистецтва є мобільність – студентські обміни, участь у фестивалях, професійних тренінгах та майстер-класах. Зазначені формати забезпечують вільний обмін технічними навичками і глибоку міжкультурну взаємодію, стимулюють формування «культурної присутності» у світовому музичному просторі та появу нових мистецьких практик.

Показовим прикладом такої мобільності є Програма Елтона Джона (Elton John Global Exchange Program), започаткована у 2022 році з метою формування міжнародного освітнього середовища для студентів музичних академій світу. Програма об'єднує провідні консерваторії Європи, Північної Америки та Азії, активізує поліфонічний простір циркуляції культурних традицій, методологічних підходів та інтерпретаційних моделей. Навчання, що може тривати від одного тижня до повного академічного року, дає можливість учасникам продемонструвати власну вокальну ідентичність і концептуально переосмислити чужі традиції та інтегрувати їх у власну мистецьку практику.

Як зазначає Королівська академія музики (Royal Academy of Music), програма створює платформу для глибокої міжкультурної взаємодії та обміну мистецькими практиками між представниками різних вокальних шкіл світу [13]. Аналіз відгуків учасників засвідчив позитивні тенденції: участь у програмі розвинула технічні та виконавські навички, посприяла усвідомленню власного місця у глобальній музичній спільноті. Студенти наголошують на трансформаційному впливі нового культурного середовища, вони натхненні від співпраці з однолітками та відчуття належності до

міжнародної мережі митців. Подібний досвід відображає зростання ролі академічної мобільності у формуванні міжкультурної компетентності та креативної емпатії молодих музикантів [20].

Не менш важливою є роль мобільності та культурного обміну у часи кризи. В умовах російсько-української війни мистецька співпраця набуває додаткового психологічного та культурного значення. Участь у міжнародних фестивалях та освітніх програмах створює для молодих виконавців простір самовираження та відновлення культурної ідентичності. Яскравим прикладом цього є дитячий хор «Щедрик», заснований у Києві в 1971 році, який взяв участь у фестивалі «Harmonie» (Німеччина) у 2024 році – одному з найбільших і найпрестижніших хорових та фольклорних форумів Європи [7; 10]. Фестиваль, що періодично проводиться з 1981 року, зібрав понад 5 тисяч учасників із чотирьох континентів та слухачів із 35 країн. Дитячий хор «Щедрик» виконав вісім концертних програм: лунали твори В. Полєвої, В. Сильвестрова, Р. Суржія, а також українські народні пісні в обробках Б. Лятошинського, Г. Гаврилець, М. Леонтовича та І. Шамо. Участь колективу засвідчила, що міжнародна мобільність одночасно сприяє мистецькій досконалості та культурній дипломатії, а також виконує функцію емоційної й творчої реабілітації молоді, що переживає виклики війни [4]. Ініціатором участі дитячого хору «Щедрик» у фестивалі став Український інститут, діяльність якого спрямована на «зміцнення міжнародної та внутрішньої суб'єктності України засобами культурної дипломатії». У межах своїх програм Інститут реалізує низку музичних проєктів, що розширюють можливості вокальної мобільності, підсилюють присутність України на світовій музичній сцені та сприяють інтеграції українських виконавців у міжнародні професійні мережі. Йдеться, зокрема, про участь українських артистів у музичних подіях, колабораціях з іноземними колегами та активну фестивальну діяльність [7; 14].

У сукупності ці приклади підтверджують, що міжнародна мобільність та міжкультурний обмін виступають векторами професійного розвитку і ключовими механізмами культурної дипломатії та збереження національної ідентичності через вокальне мистецтво.

Витоки фестивалю «Harmonie» сягають 1950-х років, коли учасники хору Harmonie відвідали міжнародний форум співу, музики та фольклору «Eisteddfod» у Вельсі. У той період – одразу після завершення Другої світової війни та активної відбудови Європи, – хористи вперше переконалися, що музичний фестиваль здатен стати інструментом культурного та особистісного єднання. Цей досвід значно вплинув на виконавців, багато з яких уперше подорожували за кордон. Саме враження, отримані у Вельсі, поступово надихнули на створення аналогічного міжнародного музичного фестивалю в Лінденгольцгаузені (Німеччина), який уперше був проведений у 1981 році [15].

Через конкурсні програми, концертні виступи та фольклорні зібрання подібні музичні форуми створюють умови для розвитку міжнародних культурних проєктів і формування сталих міжкультурних зв'язків. Презентація національних костюмів і зразків музичного мистецтва сприяє репрезентації культурного розмаїття та формує в аудиторії широке розуміння історичної та етнокультурної спадщини народів-учасників.

Важливою особливістю фестивальної моделі є принцип колегіальної оцінки: до складу журі входять учасники ансамблів, що беруть участь у події. Делегування представників від кожного колективу формує високий рівень відповідальності та взаємної емпатії, трансформує конкурсну логіку в модель співпраці. Таким чином, замість акценту на змаганні домінує пріоритет командного духу, партнерства й міжкультурної солідарності. Особливого значення міжнародним фестивалям надає участь у його роботі відомих державних і політичних діячів, які виступають хедлайнерами або почесними гостями.

Український інститут продовжує активно просувати українських вокалістів і музикантів на міжнародних сценах, забезпечувати їхню участь у провідних світових музичних подіях і шоукейс-фестивалях у межах стратегії національної культурної дипломатії [14]. Заснований у 2006 році, цей фестиваль є однією з найвпливовіших професійних платформ музичної індустрії Європи, що щорічно відбувається у районі Репербан у Гамбурзі.

Окрім концертних виступів, «Reeperbahn» включає конференції, воркшопи, панельні дискусії, присвячені актуальним тенденціям та інноваціям у світовій музичній сфері. Щороку у заході беруть участь понад 250 гуртів і сольних артистів із різних країн світу, а також продюсерів, журналістів, критиків і провідних експертів музичної індустрії [24].

Аналітично, участь українських виконавців у «Reeperbahn» має стратегічне значення. Шоукейс-платформа створює умови для інтернаціоналізації українського музичного продукту, бо відкриває доступ до професійних мереж, партнерств і контрактів. Також вона сприяє розширенню представництва України в європейському культурному просторі і формує позитивний імідж країни через сучасну музику. Участь в таких подіях виконує функцію «м'якої сили», адже демонструє унікальність української культури в умовах глобальних геополітичних викликів.

У 2022 році Україну на «Waves Festival» (Відень) [26] представлено кілька яскравих колективів, що відображають стилістичну широту сучасної української музики. Тріо «Ragapop» показав постпанкову естетику, перформативність та літературні інтерпретації творів І. Франка [13]; «Kurs Valüt» представляє «Minimal Wave» з постмодерністськими алюзіями та урбаністичними звуковими маркерами [6]; гурт «Disappeared Completely» здобув міжнародне визнання завдяки альбому «Contradictions», номінованому на «Aprize Music Award» [5]. Надані приклади підтверджують ефективність міжнародних шоукейф-фестивалів як інструментів культурної репрезентації та дипломатії.

Однією з найбільших професійних платформ є британський фестиваль «The Great Escape», який щороку збирає понад 15 тис. представників світової музичної індустрії. У межах Програми глобального обміну сера Елтона Джона провідні митці та педагоги – Марк Елдер, Барбара Ханніган, Едвард Гарднер, Тревор Піннок, Еліс Фарнем, – регулярно проводять майстер-класи для студентів. Вони надають їм можливість отримати професійні поради, удосконалити практичні навички та взаємодіяти з визнаними діячами виконавського мистецтва [20].

Міжнародна творча комунікація підвищує фахову та мовну компетентність, сприяє розумінню глобальних музичних практик і слугує стартовим майданчиком для кар'єрного розвитку. Наставництво досвідчених учасників також має психологічну роль: підтримує молодих вокалістів, виховує впевненість у собі [16]. Синергія міжнародної мобільності, наставництва й професійних мереж підтверджує вагомое значення таких програм у формуванні художньої майстерності та міжкультурної взаємодії в глобальній музичній спільноті [10; 124–144].

Культурний обмін виконує фундаментальну інспіративну функцію в розвитку художньої творчості. Взаємодія з різними культурами допомагає митцям – особливо вокалістам – відкривати для себе нові художні ідеї, традиції й естетичні концепти. Міжнародні партнерства стимулюють інновації та формування оригінальних творчих рішень. Джерелом цього натхнення є не лише мовна або символічна взаємодія, – то глибинне осягнення ціннісних засад, на яких ґрунтується та чи інша культура [9; 232–250].

Таким чином, міжкультурна практика допомагає виконавцям розширювати межі власного художнього досвіду і виходити за рамки усталених національних моделей. Інтегрування нових стилістичних елементів створює жанрове розмаїття та концептуально насичені форми вокального висловлювання [2; 281–86]. У сучасних умовах інтенсивних міжкультурних контактів релігія й духовна музика дедалі активніше інтегруються у сферу культурної дипломатії. Духовний спів, який містить музичні, мовно-культурні та символічні коди, органічно увійшов у формат міжнародної мобільності, адже функціонує як потужний засіб репрезентації цінностей та історичної пам'яті народу.

Для України, яка активно використовує культурну дипломатію в умовах війни та глобальних криз, духовно-вокальні практики виконують додаткову функцію – підтримання культурної присутності у світі та розбудова діалогу з діаспорою. Саме тому фестивалі духовної музики, міжконфесійні мистецькі події та участь українських вокалістів у міжнародних платформах стають важливими формами мобільності.

Важливим прикладом взаємодії релігії, культурної ідентичності та мистецької мобільності є діяльність української греко-католицької громади в Казахстані. Формування однієї з найбільших греко-католицьких спільнот у Астані, яка історично не вирізнялася значною чисельністю вірян УГКЦ, стало результатом культурно-мовних потреб української діаспори. Саме ці потреби зумовили будівництво Храму Святого Йосифа Обручника – знакового центру духовного та культурного життя українців Казахстану.

Українська громада Астани здебільшого представлена нащадками депортованих у ХХ столітті родин, а також фахівцями та цілинниками 1950–1960-х років, які походили переважно з традиційно православних регіонів України. Саме тому поява греко-католицького Храму Святого Йосифа Обручника має символічне значення: вона репрезентує повернення і збереження автентичної духовної традиції українців у новому культурному середовищі. Храм, зведений у візантійському стилі й розташований у центральній частині Астани, став архітектурною домікантою та культурним маркером присутності українців у багатоконфесійному просторі Казахстану. Під час його освячення 15 вересня 2013 року наголошено на вдячності казахстанському народу за підтримку та міжрелігійну толерантність.

Не менш унікальним осередком греко-католицької спадщини є дерев'яна церква в м. Сатпаєв, споруджена за стародавньою українською технологією без жодного цвяха. Вона розташована поруч із територією колишнього радянського Степлагу – місцем, де утримувалася майже половина українців-греко-католиків і де загинуло багато в'язнів, зокрема під час Кенгірського повстання. Сакральний простір, створений в Астані, має особливе історичне значення. У цьому контексті Українська греко-католицька церква Святого Йосифа Обручника постає осередком духовності, колективної пам'яті та культурного відродження.

У незалежному Казахстані Українська греко-католицька церква стала однією з важливих конфесій

країни. Адміністративний центр Апостольської делегатури УГКЦ у Казахстані та Центральній Азії розташований у Караганді – місті, яке має тривалу історію української присутності. Сьогодні в Казахстані діє п'ять греко-католицьких парафій (Караганда, Астана, Павлодар, Шідерти, Сатпаєв), у яких служать дев'ять священників і п'ять сестер-монахинь Конгрегації Служительок Непорочної Диви Марії.

У контексті нашого дослідження важливо підкреслити, що греко-католицькі громади Казахстану виконують роль культурних хабів, де релігійна практика існує поряд з музично-вокальною традицією. Саме в таких просторах відбувається трансляція української духовної та вокальної спадщини через виконання сакральних композицій; формування міжкультурного діалогу між українською діаспорою та казахстанським суспільством; збереження мовно-культурних маркерів української ідентичності в багатонаціональному середовищі.

Яскравим прикладом об'єднуючої сили вокального мистецтва став Фестиваль духовної музики, що відбувся 23 жовтня 2025 р. у Караганді (Республіка Казахстан) з нагоди храмового свята Покрови Пресвятої Богородиці. Форум пройшов під патронатом Української греко-католицької церкви. Захід об'єднав представників української діаспори з Павлодару, Астани, Караганди, – міст, де функціонують найактивніші осередки української культури в Казахстані. Фестиваль став платформою міжкультурного діалогу: духовно-музична спадщина України виступила чинником консолідації та національного єднання [3; 5].

У програмі прозвучали твори класиків української музики – М. Лисенка та М. Скорика, а також пісні відомих українських композиторів-піснярів – М. Мозгового, В. Івасюка, І. Поклада та О. Мирошниченка у виконанні заслуженої артистки України І. Кдирової (авторки цієї статті) та народної артистки України І. Шинкарук. Фінальним акордом фестивалю стала «Молитви за Україну» М. Лисенка – духовний гімн української єдності у світі, яку на високому емоційному піднесенні заспівала Інеш Кдирова. У цьому творі відобразилися неперервний культурний зв'язок українців, їхня віра, музична традиція та спільна ідентичність, що виходить за межі національних кордонів. Культурний міст між Україною та Казахстаном затвердив функцію сакральної музики як інструменту мистецької мобільності та міжнародної комунікації.

Висновки. Підводячи підсумок, можна впевнено зазначити, що культурний обмін є важливим інструментом професійного розвитку та співпраці для творчих особистостей у міжнародному мистецькому просторі. Для України та Європейського Союзу така взаємодія відіграє стратегічну роль: вона сприяє євроінтеграції і зміцненню суб'єктності України, підтримує українську традицію за кордоном. Спільні культурні програми та мистецькі проекти формують важливі платформи для митців і публіки із різних культурних середовищ. Для молодих вокалістів такі ініціативи стають вагомим професійним стартом. Вони значно розширюють можливості сценічної практики, творчого зростання та міжнародної видимості [7; 14].

У *перспективі дослідження* зосередяться на вивченні феномена мистецької і духовної мобільності в умовах цифровізації міжнародного культурного діалогу. Формування сталих моделей онлайн-комунікації є ключовим завданням для забезпечення активного культурного та духовного обміну у цифрову епоху [18; 500–514]. Зацікавлення викликає також проблематика артменеджменту у контексті віртуалізації міжнародної комунікації. Цифрова трансформація культурної та креативної індустрії потребує глибокого міждисциплінарного аналізу, щоб виробити сталі моделі культурної взаємодії у цифрову добу, вивчити механізми підтримки інтеркультурного діалогу в онлайн-середовищі.

Список використаної літератури

1. Бобул І. World music: на перетині глобального та етнокультурного. *Мистецтвознавчі зап.: зб. наук. пр.* Вип. 41. 2022. С. 108–115. DOI: <https://10.32461/2226-2180.41.2022.262986> URL: https://www.researchgate.net/publication/363627215_World_music_at_the_crossing_point_of_global_and_ethnocultural_ones
2. Головова М. Сучасна проблематика дослідження естрадного вокального мистецтва: культурологічний вимір. *Культура і сучасність: альм.* 2022. №1. С. 81–86. <https://10.32461/2226-0285.1.2022.262574> URL: https://www.researchgate.net/publication/363622779_Modern_problems_of_research_of_various_vocal_art_cultural_dimension
3. Горlach П. Вийшов дебютний альбом гурту «Ragapop»: розповідають Руслана Хазіпова та Антон Слепаков. *Суспільне. Культура*, 3 трав., 2024. URL: <https://susplne.media/culture/738147-vijsov-debutnij-albom-gurtu-ragapop-rozповідає-ruslana-hazipova-ta-anton-slepakov/>
4. Дитячий хор «Шедрик» взяв участь у фестивалі Harmonie, Німеччина. *Ukrainian Institute*. 2024. URL: <https://ui.org.ua/news/news-music/dytyachyj-hor-shhedryk-vzyav-uchast-u-festyvali-harmonie-nimechchyna/>
5. Мосійчук О. Disappeared Completely – про визнання за кордоном і цінність українського слухача. Інтерв'ю. *Слух*, 1 листоп., 2023. URL: <https://slukh.media/texts/interview/disappeared-completely-view/>
6. Мосійчук О. Kurs Valüt – про стильну українську культуру і творчу диктатуру. Велике інтерв'ю. *Слух*, 14 лют., 2024. URL: <https://slukh.media/texts/interview/kurs-valut-interview/>
7. Про Український інститут. *Ukrainian Institute*. URL: <https://ui.org.ua/mission/>

8. Соколюк Л. В. Інтеркультурна комунікація у виконавських мистецтвах: тенденції та виклики. *Культурологічний вісник*, № 42, 2021. С. 112–119.
9. Al-Zadjali Z. The Significance of Art in Revealing a Culture's Identity and Multiculturalism. *Open Journal of Social Sciences*. 2024. Vol. 12. No.1. P. 232–250. DOI: <https://10.4236/jss.2024.121015>
10. Dobrovolska R., Kdyrova I., Demeshko N., Dossanova K., & Martsenkivska O. *Strategies for the preservation of cultural heritage through art and education: A comprehensive approach and evaluation of effectiveness. International Journal on Culture, History, and Religion*, 2025. 7 (1). P. 124–144. <https://doi.org/10.63931/ijchr.v7i1.98>
11. Dovzhynets I., Petrenko M., Karpenko E., Zabolotnyi I. & Holiaka H. Social values in musical art in the context of intercultural communication: international experience. *Amazonia Investiga*, 2023. 12 (68). P. 151–161. <https://doi.org/10.34069/AI/2023.68.08.14> ; URL: <https://www.amazoniainvestiga.info/index.php/amazonia/article/view/2493>
12. Drozhzhina N., Yeroshenko O., Davydov S., Shechepakin V., Breslavets H. & Osypenko V. Variety Vocal Art in the Context of Integration into Society of the Future. *Postmodern Openings*, 2022. 13 (4) P. 1–13. DOI: <https://doi.org/10.18662/po/13.4/502>
13. Exchanges. *Royal Academy of Music*. URL: <https://www.ram.ac.uk/study/artistic-excellence/exchanges>
14. Extra sound: Представлення України на музичних шоу-кейсах світу. *Ukrainian Institute*. URL: <https://ui.org.ua/sectors/extra-sound/>
15. Festival. *Harmonie Festival 2024*. URL: <https://harmonie-festival.de/festival/>
16. For over 20 years, our professional Side-by-Side projects have played a unique and indispensable role in high-level musical training at the Academy. *Royal Academy of Music*. URL: <https://www.ram.ac.uk/study/artistic-excellence/side-by-side>
17. Kablova T. Globalization culture processes in vocal art. *Вісник Нац. акад. керівних кадрів культури і мистецтв*, № 1, 2019. С. 316–319. DOI: <https://doi.org/10.32461/22263209.2.2019.177744> ; URL: <https://www.cceol.com/search/article-detail?id=820026>
18. Kharchenko P., Chibalashvili A., Savchuk I., Sydorenko V. & Khasanova I. Technologies as a Mediator between Creator and Audience in Postmodern Art Practices. *BRAIN. Broad Research in Artificial Intelligence and Neuroscience*, 2023. 14 (4). P. 500–514. <https://doi.org/10.18662/brain/14.1/432>
19. Kim S. Cultural Exchange Through Vocal Performance: Global Mobility and Artistic Identity. *Journal of Music and Culture*, vol. 12, no. 3, 2022. P. 45–61.
20. Learning with Legends. *Royal Academy of Music*. URL: <https://www.ram.ac.uk/study/artistic-excellence/learning-with-legends>
21. Music for social harmony A programme tackling youth vulnerability in Brazil. *UNDP*, 2023. April 11. URL: <https://stories.undp.org/music-for-social-harmony>
22. Performing arts (such as traditional music, dance and theatre). *UNESCO. Intangible Cultural Heritage*. URL: <https://ich.unesco.org/en/performing-arts-00054>
23. Protecting the diversity of cultural expressions is more important than ever. *United Nations*. URL: <https://www.un.org/en/observances/cultural-diversity-day>
24. Reeperbahn Festival 2024 – It was a Pleasure! URL: <https://www.reeperbahnfestival.com/en>
25. Sexta edição do Festival Encanta terá apresentações e palestras gratuitas. (2024). *NEOJIBA*, 03 out. URL: <https://www.neojiba.org/midia/noticia/8910/sexta-edicao-do-festival-encanta-tera-apresentacoes-e-palestras-gratuitas/>
26. Waves Vienna. URL: <https://www.wavesvienna.com/>

References

1. Bobul I. World music: na peretyni hlobalnoho ta etnokulturnoho. *Mystetstvoznavchi zap.: zb. nauk. pr. Vyp. 41*. 2022. S. 108–115. DOI: <https://10.32461/2226-2180.41.2022.262986> URL: https://www.researchgate.net/publication/363627215_World_music_at_the_crossing_point_of_global_and_ethnocultural_ones
2. Holovkova M. Suchasna problematyka doslidzhennia estradnoho vokalnogo mystetstva: kulturolohichni vymir. *Kultura i suchasnist: alm.* 2022. № 1. S. 81–86. <https://10.32461/2226-0285.1.2022.262574> URL: https://www.researchgate.net/publication/363622779_Modern_problems_of_research_of_various_vocal_art_cultural_dimension
3. Horlach P. Vyshov debutnyi albom hurtu «Ragapop»: rozpovidaiut Ruslana Khazipova ta Anton Sliepakov. *Suspilne. Kultura*, 3 trav., 2024. URL: <https://suspilne.media/culture/738147-vijsov-debutnij-albom-gurtu-ragapop-rozpovidaie-ruslana-hazipova-ta-anton-slepakov/>
4. Dytiachyi khor «Shchedryk» vziav uchast u festyvali Harmonie, Nimechchyna. *Ukrainian Institute*. 2024. URL: <https://ui.org.ua/news/news-music/dytyachyj-hor-shchedryk-vzyav-uchast-u-festyvali-harmonie-nimechchyna/>
5. Mosiichuk O. Disappeared Completely – pro vyznannia za kordonom i tsinnist ukrainskoho slukhacha. *Interv'iu. Slukh*, 1 lystop., 2023. URL: <https://slukh.media/texts/interview/disappeared-completely-view/>
6. Mosiichuk O. Kurs Valüt – pro stylnu ukrainsku kulturu i tvorchu dyktaturu. *Velyke interv'iu. Slukh*, 14 liut., 2024. URL: <https://slukh.media/texts/interview/kurs-valut-interview/>
7. Pro Ukrainyskyi instytut. *Ukrainian Institute*. URL: <https://ui.org.ua/mission/>
8. Sokoliuk L. V. Interkultura komunikatsiia u vykonavskykh mystetstvakh: tendentsii ta vyklyky. *Kulturolohichni visnyk*, № 42, 2021. S. 112–119.
9. Al-Zadjali Z. The Significance of Art in Revealing a Culture's Identity and Multiculturalism. *Open Journal of Social Sciences*. 2024. Vol. 12. No.1. R. 232–250. DOI: <https://10.4236/jss.2024.121015>
10. Dobrovolska R., Kdyrova I., Demeshko N., Dossanova K., & Martsenkivska O. Strategies for the preservation

of cultural heritage through art and education: A comprehensive approach and evaluation of effectiveness. *International Journal on Culture, History, and Religion*, 2025. 7 (1). R. 124–144. <https://doi.org/10.63931/ijchr.v7i1.98>

11. Dovzhynets I., Petrenko M., Karpenko E., Zabolotnyi I. & Holiaka H. Social values in musical art in the context of intercultural communication: international experience. *Amazonia Investiga*, 2023. 12 (68). R. 151–161. <https://doi.org/10.34069/AI/2023.68.08.14> ; URL: <https://www.amazoniainvestiga.info/index.php/amazonia/article/view/2493>

12. Drozhzhina N., Yeroshenko O., Davydov S., Shchepakin V., Breslavets H. & Osypenko V. Variety Vocal Art in the Context of Integration into Society of the Future. *Postmodern Openings*, 2022. 13 (4) R. 1–13. DOI: <https://doi.org/10.18662/po/13.4/502>

13. Exchanges. Royal Academy of Music. URL: <https://www.ram.ac.uk/study/artistic-excellence/exchanges>

14. Extra sound: Predstavlennia Ukrainy na muzychnykh shou-keisakh svitu. Ukrainian Institute. URL: <https://ui.org.ua/sectors/extra-sound/>

15. Festival. Harmonie Festival 2024. URL: <https://harmonie-festival.de/festival/>

16. For over 20 years, our professional Side-by-Side projects have played a unique and indispensable role in high-level musical training at the Academy. Royal Academy of Music. URL: <https://www.ram.ac.uk/study/artistic-excellence/side-by-side>

17. Kablova T. Globalization culture processes in vocal art. *Visnyk Nats. akad. kerivnykh kadriv kultury i mystetstv*, № 1, 2019. S. 316–319. DOI: <https://doi.org/10.32461/22263209.2.2019.177744> ; URL: <https://www.ceeol.com/search/article-detail?id=820026>

18. Kharchenko P., Chibalashvili A., Savchuk I., Sydorenko V. & Khasanova I. Technologies as a Mediator between Creator and Audience in Postmodern Art Practices. *BRAIN. Broad Research in Artificial Intelligence and Neuroscience*, 2023. 14 (4). R. 500–514. <https://doi.org/10.18662/brain/14.1/432>

19. Kim S. Cultural Exchange Through Vocal Performance: Global Mobility and Artistic Identity. *Journal of Music and Culture*, vol. 12, no. 3, 2022. R. 45–61.

20. Learning with Legends. Royal Academy of Music. URL: <https://www.ram.ac.uk/study/artistic-excellence/learning-with-legends>

21. Music for social harmony A programme tackling youth vulnerability in Brazil. UNDP, 2023. April 11. URL: <https://stories.undp.org/music-for-social-harmony>

22. Performing arts (such as traditional music, dance and theatre). UNESCO. Intangible Cultural Heritage. URL: <https://ich.unesco.org/en/performing-arts-00054>

23. Protecting the diversity of cultural expressions is more important than ever. United Nations. URL: <https://www.un.org/en/observances/cultural-diversity-day>

24. Reeperbahn Festival 2024 – It was a Pleasure! URL: <https://www.reeperbahnfestival.com/en>

25. Sexta edição do Festival Encanta terá apresentações e palestras gratuitas. (2024). NEOJIBA, 03 out. URL:

26. <https://www.neojiba.org/midia/noticia/8910/sexta-edicao-do-festival-enca>

UDC 7:78 (784) +78.07

THE ROLE OF VOCAL ART IN PROCESSES OF INTERCULTURAL INTERACTION

Inesh KDYROVA – Candidate of Study of Art PhD)

Associate Professor Of the Department of Musical Popular Art Communal
Higher Educational Establishment Of Kyiv Regional Council
«Pavlo Chubynsky Academy of Arts (Kyiv, Ukraine)»

Oleksandr MYROSHNYCHENKO – Senior Lecturer at the Department of Variety Art Kulyash Bayseyitova
Kazakh National University of Arts (Astana, Republic of Kazakhstan)

Kristina SHAKULA – Lecturer at the Department of Pop Singing, Kyiv Municipal Academy of Pop and Circus
Arts (Kyiv, Ukraine)

The article examines international mobility programs as an essential factor in fostering intercultural dialogue within the field of vocal art. Vocal performance is interpreted as a universal medium of communication and cultural diplomacy that enhances mutual understanding among diverse communities. The methodological framework is based on an integrative approach, employing analysis, synthesis, generalization, and historical-cultural methods. The findings demonstrate that cultural mobility contributes to the professional development of vocal artists, strengthens social cohesion, and serves as an effective tool of international cultural exchange, particularly under conditions of crisis. The scientific novelty lies in identifying new forms of mobility that enhance the role of vocal art in intercultural interaction. It is concluded that cultural exchange supports Ukraine's European integration, promotes the creative potential of artists, and reinforces intercultural cooperation on a global scale.

Key words: vocal art, intercultural interaction, mobility, cultural exchange, creative development.

Стаття отримана 15.01.2026

Стаття прийнята 11.02.2026

Стаття опублікована 28.05.2026